

[Hans R. Knudsen.]

ændringer i kommuneskatteloven eller lov- bekendtgørelsen af 21. december 1937, men i en række andre love, købstadkommunal- loven, landkommunalloven og de særlige love om beskatningen i København, Frederiksberg og Gentofte.

Vi mangler faktisk til bedømmelse af de enkelte ændringer en direkte sammenligning mellem de gamle og de nye bestemmelser. Denne mangel forsøges det ganske vist at afbøde ved de udførlige bemærkninger, der ledsager også dette lovforslag, men jeg ved, hvordan det vil gå, så snart et udvalg skal i gang med lovforslagets enkeltheder, så vil man straks efterlyse en sådan sammenstilling af gamle og nye bestemmelser. Det vil fremme udvalgsarbejdet betydeligt, hvis man har de gamle og de nye bestemmelser opstillet side om side. Jeg tror også, at tingets ærede medlemmer ville have lettere ved at overskue så omfattende ændringer, hvis man allerede ved lovforslagets fremsættelse havde fået denne sammenligning.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede indenrigsminister at overveje en sådan opstilling. Jeg tror, det ville kunne have sparet en hel del af de omfangsrige bemærkninger, der fylder mere end 18 komprimerede spalter. De optages for en stor del af beskrivelser af de bestemmelser, der foreslås ophævet og erstattet af andre. Måske er det en noget revolutionerende tanke for administrationen og embedsmændene, men jeg vil alligevel henstille, at man overvejer denne lille reform.

Må jeg om selve lovforslaget vedrørende personlig skat til kommunen m. v. sige, at der i de 30 paragraffer findes en række enkeltheder, der ikke egner sig for en nærmere analyse her ved første behandling, men vil kræve et indgående udvalgsarbejde. Jeg forudser, at ikke engang de interessante og meget oplysende eksempler, der følger som bilag til bemærkningerne, vil være tilstrækkelige. Jeg tror ikke, de er tilstrækkelige til en virkelig belysning af de økonomiske virkninger af loven fra kommune til kommune. Her, hvor det drejer sig om en fuldstændig omlægning af det kommunale beskatningssystem, er det ikke tilstrækkeligt, at man straks kan se, at de nye principper vil være langt at foretrække for den

nugældende, meget forældede beskatningsregel. Vi må naturligvis også være nogenlunde fortrolige med de udsving, der kan komme i kommuner af vidt forskellig struktur, og der er trods alt meget store variationer f. eks. fra den ene købstad til den anden. Jeg kan godt sige, at jeg trods de beregninger, der her er opstillet over virkningerne i København, i Århus og i Vejlbys-Risskov, alligevel står med en følelse af usikkerhed over for virkningerne f. eks. i andre købstader end netop Århus. Der findes købstæder, som er vidt forskellige i struktur, og her tænker jeg navnlig på indkomstfordelingen skatteyderne imellem. Vi ved jo, at der er købstæder, som under de nuværende ligningsregler kan lægge deres såkaldte nulpunkt i skalaen ret højt og dermed give mellemindtægterne større fradrag eller mindre tillæg end i andre købstæder, hvor skatteydernes sammensætning er sådan, at man nødvendigvis må holde et lavere nulpunkt end andre steder. Jeg tror, det bliver nødvendigt, at vi ser beregninger både for købstæder med lavt og med højt nulpunkt og for købstæder med lav og med høj gennemsnitsindtægt. Måske er Købstadforeningen allerede i gang med sådanne beregninger. Hver eneste købstad har jo allerede på grundlag af lovforslaget kunnet opstille beregninger svarende til dem, vi har i bemærkningerne, og det ville være rart for os i hvert fald under udvalgsarbejdet at få dem at se. Jeg tror også, det vil underbygge det sagligt rigtige i det ny system, som her er foreslået.

Jeg vil derefter vende mig til selve lovforslagets principielle indhold. Det ny system er jo ikke helt nyt for os. Da den højtærede finansminister fremsatte sit skattereformforslag allerede i foråret 1954, indeholdt det en reform også af kommuneskatterne, en reform, som ligger meget nær op ad det, der her foreslås. Det indeholdt også en ophævelse af den stærke progression, det mærkelige system, hvorved progressionen rammer mellemindtægterne næsten som kølleslag og så pludselig holder op omkring 20 000 kr. i indtægt, et system, som har tvunget kommunerne til at udskrive langt mere i kommuneskat på småindtægter, end staten for sin del har taget i statskat, men til gengæld har bevirket, at kommunerne i forhold til staten har måttet